

Publicerad 2009-01-05 23:31 av zyz

Ångesten

Sakta kryper ångesten in i min kropp

Vrider runt mitt hjärta och kramar ur min sista livsgnista

Tiden står stilla en bråkdels sekund sen kommer smärtan

Smärtan av att tappat bort den magiska personen

Lederna viker sig och jag faller ihop på marken

Vinden viner runt min själsliga boning

Vinterkylan börja ta min kropp bort från detta liv

Bort mot mörkret på andra sidan

Där jag får gå i skammens bojar resten av evigheten

Utmålad som ond, utmålad som svikare

Men jag förtjänar detta, jag förtjänar ett liv utan lycka

Ty min handling reflekterar inte kärleken, den reflekterar ondskan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren zyz med Poeter.se id #26058 innehar upphovsrätten